

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414202730
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8414202730.1

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne Vendue, a.s., so sídlom Neklanova 152/44, Praha 2 - Vyšehrad, Česká republika, IČO: 28 062256, zastúpenej JUDr. Zuzanou Stavrovskou, advokátkou, so sídlom Lamačská cesta č.3, Bratislava, proti žalovanému U. Š., X.. XX.XX.XXXX, V. J. S. R. Y., o zaplatenie 1.564,93 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Okresný súd Kežmarok nemá právomoc konať.
- II. Konanie zastavuje.
- III. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznáva.
- IV. Vracia žalobkyni súdny poplatok 16,50 eur a na jeho vrátenie upravuje Slovenskú poštu, a. s., Thurzová 1, Košice.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd 30.4.2014 sa žalobkyňa domáha na žalovanom zaplatenia sumy 1.564,93 Kč s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Zástupca žalobkyne žalobu dôvodí tvrdeniami, že Česká sporiteľňa, a.s. ako pôvodný veriteľ uzavrela dňa 4.11.2009 so žalovaným zmluvu o sporozírovom účte („Osobný účet Českej sporiteľne a.s.“) a o poskytovaní súvisiacich produktov a služieb.

Žalovaný v priebehu roka 2010 zrealizoval výbery z bankomatu a iné platby, čím na tomto účte vznikol k 5.5.2010 nepovolený debetný zostatok.

Česká sporiteľňa a.s. žalovaného niekoľko krát márne vyzvala na jeho zaplatenie.

Listom z 5.5.2010 Česká sporiteľňa a.s. vypovedala zmluvu a žalovaného vyzvala na zaplatenie sumy 1.281,55 Kč pozostávajúcej z nepovoleného debetného zostatku na účte vo výške 1 233,34 Kč a sankčného úroku za nepovolené prečerpanie k 5.5.2010 vo výške 48,21 Kč (25 %).

Žalovaná istina pozostáva zo sumy 1.233,34 eur predstavujúcej čiastku, o ktorú bol účet prečerpaný, a sankčných úrokov za nepovolené prečerpanie na účte k 1.4.2011 vo výške 331,59 Kč.

Aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 31.3.2011.

3. Podľa § 161 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 9 Civilného sporového poriadku ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

4. Právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie je jednou z procesných podmienok, za ktorej môže súd Slovenskej republiky konať a rozhodovať spor. Nedostatok tejto podmienky spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania, v dôsledku ktorej je súd povinný konanie zastaviť. Je pritom irelevantné, v ktorom štádiu konania súd nedostatok tejto procesnej podmienky zistí.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je civilný občianskoprávny spor, ktorého účastníkom na strane žalobcu je právnická osoba so sídlom v Českej republike.

Účastníkom na strane žalovanej je fyzická osoba, ktorej bydlisko žalobkyňa v žalobe podľa § 79 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.6.2016 (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) označila ako R. Y. Č..XXX, Slovenská republika.

Ide teda o spor s medzinárodným prvkom týkajúci sa členských štátov EÚ. Pre určenie právomoci súdu v takýchto veciach je rozhodujúca právna úprava obsiahnutá v nariadeniach Rady (ES) o právomoci.

6. Podľa čl. 66 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach známeho pod názvom Brusel I a (ďalej len „Brusel I“) na predmetný spor, ktorý začal podaním žaloby dňa 30.4.2014, je potrebné aplikovať Nariadenie rady (ES) č.44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach známe pod názvom Brusel I z 22. decembra 2000 (ďalej len „Brusel I“) ako právnu úpravu účinnú v čase začatia tohto konania.

7. Podľa čl. 15 bod 1. Brusel I vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji podniku na splátky,

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. 2 ods. 1 Brusel I ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

8. Vychádzajú z citovanej právnej úpravy Bruseli I v spore sa nejedná o vec spotrebiteľskej zmluvy podľa cit. čl. 15 ods. 1 Brusel I.

Aj keď zmluvu o sporožirovom účte, na ktorom došlo podľa žalobkyne k debetnému zostatku, možno kvalifikovať ako zmluvu o úvere, podľa čl. 15 ods. 1 Brusel I. pre aplikáciu ustanovení o právomoci vo veciach spotrebiteľských zmlúv musí ísť výslovne o zmluvu o úvere na splátky alebo na financovanie predaja tovaru. Zmluva o sporožirovom účte v spore takouto zmluvou o úvere nie je. Nejedná sa pritom ani o prípady vecí spotrebiteľských zmlúv upravené cit. čl. 15 ods. 1 písm. a) a c) Brusel I.

Preto súd prijal záver, že na právomoc v predmetnom spore je potrebné aplikovať cit. ust. čl. 2 ods. 1 Brusel I o všeobecnej právomoci, podľa ktorého v spore je daná právomoc členského štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko.

9. Podľa čl. 59 ods. 1 Brusel I na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

Podľa čl. 59 ods. 2 Brusel I ak účastník nemá bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, potom na určenie, či má účastník bydlisko v inom členskom štáte, súd použije právny poriadok tohto členského štátu.

10. Občianske procesné právo Slovenskej republiky pojem bydlisko nedefinuje. Preto je pri jeho vymedzení potrebné vychádzať z judikatúry, v zmysle ktorej bydliskom sa rozumie miesto, kde fyzická osoba býva s úmyslom trvale sa tam zdržiavať. Bydliskom je najmä miesto, kde má fyzická osoba svoj byt, rodinu, prípadne kde pracuje, ak tam tiež býva. Miesto, kde sa fyzická osoba zdržiava, je na rozdiel od miesta bydliska, miestom, kde sa táto osoba zdržiava bez úmyslu zdržiavať sa tam trvalo. Fyzická osoba sa môže zdržiavať alebo mať bydlisko na viacerých miestach.

Obsah pojmu bydlisko nie je totožný s obsahom pojmu trvalý pobyt, ktorý užívajú predpisy správneho práva upravujúce evidenciu obyvateľstva. Tieto pojmy sa môžu prekrývať, nie vždy však zápis v evidencii obyvateľstva je totožný s bydliskom osoby (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo 40/2014, uznesenie NS ČR sp.zn 30Cdo 444/2004 a pod.).

11. Podľa relácie poštového doručovateľa z 15.7.2015 žalovaný na adrese označenej žalobkyňou v žalobe Slovenská republika, R. Y. XXX, nie je známy.

Podľa lustrácie v registri obyvateľov žalovaný je od 5.2.2010 prihlásený k trvalému pobytu na adrese obec R. Y..

Podľa správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade z 3.12.2015 matka žalovaného F. Š. L. J., R.Á. XXXX/X, pri šetrení pobytu žalovaného políciou uviedla, že syn pred piatimi rokmi prerušil všetky kontakty s rodinou. Zanechal za sebou početné dlžoby. Posledné známe miesto jeho pobytu bolo v Holandsku, a pravdepodobne sa aj v súčasnosti zdržiava v zahraničí.

Presnú adresu pobytu žalovaného v zahraničí nevedela uviesť a súdu sa ju nepodarilo zistiť.

Podľa úradného záznamu v spise dňa 2.2.2018 matka žalovaného na výzvu súdu na splnenie informačnej povinnosti ohľadom uvedenia adresy žalovaného oznámila, že o jeho pobyte už dlho nemá žiadnu vedomosť.

12. Z uvedeného vyplýva, že bydlisko žalovaného nie je známe. Nie je známe ani kde sa zdržiava.

Dôkazné bremeno o tom, že žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, a že z tohto dôvodu v predmetnom spore, v ktorom sa medzinárodná právomoc riadi pravidlami Brusel I, majú právomoc súdy Slovenskej republiky, zaťažuje žalobkyňu. Nariadenia Brusel I neumožňuje viesť konanie proti osobe, ktorej bydlisko nie je známe.

Keďže žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný mal bydlisko na území Slovenskej republiky, kde podala žalobu, a súd nezistil žiadne indície, že by žalovaný mal bydlisko mimo územia EÚ, prijal záver, že súd Slovenskej republiky nemá právomoc spor prejednať a konanie musí byť zastavené (porovnaj tiež uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoE 791/2014 z 10.11.2015, rozsudok Okresného súdu Cheb sp.zn. 15C 45/2016 z 10.5.2007 a ďalšie).

Súd len poznamenáva, že rozhodnutie vydané v tomto konaní podľa slovenského procesného občianskeho práva, v ktorom by súd nezistil skutočný pobyt žalovaného a žalobu mu nedoručil spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, by bolo posúdené v rozpore s verejným poriadkom a nemohlo by byť preto v zmysle čl. 34 ods. 1 Brusel I uznané.

13. Súd dodáva, že v spore neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali splneniu podmienok pre založenie právomoci súdu Slovenskej republiky dohodou podľa čl. 23 Bruselu I, ani pre založenie právomoci zúčastnením sa konania podľa čl. 24 Bruselu I, nakoľko sa žalovaný nezúčastnil konania ani sa nevyjadril k žalobe.

14. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je súd povinný prihliadať na procesnú zodpovednosť strán na zastavení konania a tú stranu, ktorá svojím konaním zastavenie konania zapríčinila, zaviazat' na náhradu trov konania protistrane.

Súd zastáva názor, že zastavenie konania v spore procesne zavinila žalobkyňa, ktorá neuniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k založeniu právomoci súdu Slovenskej republiky na konanie a rozhodnutie sporu. Preto žalovanému prislúcha právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi.

Podľa obsahu spisu žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil. Žiadne trovy konania mu ani nevznikli. Preto mu súd žiadnu náhradu nepriznal.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd konanie zastaví pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky

zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch orgány, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

17. Súd konanie zastavil pre nedostatok právomoci súdu . Preto súčasne s rozhodnutím o zastavení konania v súlade s citovanou právnou úpravou rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku zaplateného žalobkyňou za podanú žalobu v celej jeho výške a na vrátenie tohto súdneho poplatku upravil prevádzkovateľa poplatkového systému Slovenskú poštu a.s..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu v Kežmarku..

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal (§ 125 ods. 3 Civilný sporový poriadok).